

ת"פ 39208/12/15 - מדינת ישראל נגד ראאד חוג'יראת

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 39208-12-15 מדינת ישראל נ' חוג'יראת(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת אורית וינשטיין
מדינת ישראל

נגד
ראאד חוג'יראת (עציר)

גזר דין

פתח דבר:

1. הנאשם, יליד 1971, חזר בו ביום 3.2.16 מכפירתו בעקבות הסדר טיעון אליו הגיעו הצדדים, והודה בעובדות כתב האישום המתוקן (במ/1). בהתאם לכך הורשע הנאשם בעבירה של היזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן - **חוק העונשין**) ובעבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

הצדדים הגיעו להסדר ביניהם לעניין העונש, כך שיכלול מאסר בפועל שלא בעבודות שירות, כאשר המדינה עותרת לעונש מאסר לתקופה של 12 חודשים ואילו ההגנה עותרת לעונש שלא יעלה על 6 חודשי מאסר בפועל. לגבי יתר רכיבי הענישה - מאסר על תנאי, קנס ופיצוי - הוסכם בין הצדדים לטיעון חופשי במועד הטיעונים לעונש.

2. לא התבקש בעניינו של הנאשם תסקיר שירות המבחן, וטיעוני באי כוח הצדדים לעניין העונש נשמעו ביום 16.2.16.

כתב האישום המתוקן:

3. על פי עובדות כתב האישום המתוקן הגיע הנאשם ביום 10.12.15, סמוך לשעה 02:45 לפנות בוקר, למכון ליווי הנמצא בשדרות ההסתדרות 249 בחיפה. סמוך לאחר מכן, התקשר הנאשם למשטרה, טען כי שילם 200 ₪ עבור שירותי מין אך לא קיבלם, וביקש להזמין נידת למקום.

4. בהמשך לאמור, ניגש הנאשם לדלת הכניסה של מכון הליווי, אשר אותה עת היה ריק מאדם, ובעזרת גורם מצית כלשהו, הצית את הדלת וגרם לה לנזק במזיד.

במהלך האירועים האמורים הגיעו למקום השוטרים ניר גל וירון סמימי (להלן - **השוטרים**), אשר

הבחינו בנאשם העומד בסמוך לדלת מכוון הליווי ובאש המתלקחת וקראו לו לעצור. בתגובה, החל הנאשם להתרחק מן המקום, תוך שהשוטרים דולקים בעקבותיו עד שהשיגוהו.

5. השוטרים הודיע לנאשם כי הוא עצור בחשד להצתה, אזקו אותו והובילו לניידת. בשלב זה, החל הנאשם לאיים על השוטרים באומרו כי הם "לא יודעים עם מי יש להם עסק", וכן באומרו "אני אשלח לכם אנשים מג'ואריש", ו- "חכה חכה אני אבוא אלייך עד הבית".

6. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם נזק לדלת מכוון הליווי ונגרמו נזקי פיח ועשן למוצרי חשמל, מיטות, קירות ולרצפה, כמו כן נגרמו נזקי פיח ועשן למסעדת "שיפודי חיפה" הסמוכה.

טיעוני המאשימה:

7. אין צורך להכביר במילים בדבר חומרת העבירות בהם הואשם הנאשם ופוטנציאל המסוכנות הטמון בהן. אף כי שונה סעיף האישום בכתב האישום המתוקן לעבירה קלה מזו שהיתה בכתב האישום המקורי, יש לתת את הדעת לעובדה כי הנאשם השתמש בגורם מצית לצורך הצתת דלת מכוון הליווי. מדובר בעבירה אשר מטבעה ניתן לדעת כיצד היא מתחילה אך לא כיצד תסתיים, וקיים תמיד פוטנציאל לנזק לרכוש וגוף.

8. המאשימה נאותה לשנות את סעיף האישום ולהסכים לטווח הענישה שהוסכם בין הצדדים, משום שהעבירה בוצעה במקום שבו לא היו אנשים, ולכך חשיבות לצורך גזירת עונשו של הנאשם.

9. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקת בית המשפט העליון בעניין ע"פ 2588/15 רפאל ארנוב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 8.6.15], וטענה כי מדובר בנסיבות דומות, הגם שהעבירה שיוחסה לנאשם ארנוב היתה עבירה של ניסיון הצתה, שהינה חמורה מן העבירה של הנאשם במקרה הנדון. בעניין ארנוב הוטלו על הנאשם 20 חודשי מאסר בפועל.

10. ב"כ המאשימה הפנתה לגיליון הרשעות קודמות של הנאשם (ת/1), ממנו עולה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירות איומים, תקיפה סתם של בן זוג, הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, תגרה במקום ציבורי והיזק לרכוש במזיד. עם זאת צוין, מדובר בעבירות שהתיישנו בינואר 2015, אך מאחר ולא נמחקו - אין מניעה מלהגישם לבית המשפט.

11. יש לקחת בחשבון את מכלול האירוע נשוא כתב האישום המתוקן כמו גם את עברו הפלילי הקודם של הנאשם, גם אם מדובר בעבר רחוק, המלמד על מסוכנותו של הנאשם, כך שיש להשית על הנאשם את העונש לו עותרת המאשימה של 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי מרתיע וקנס.

המאשימה הבהירה כי אינה עותרת לפיצוי מטעמים העולים מחומר הראיות הקיים בתיק.

טיעוני ההגנה:

12. שינוי סעיף האישום בכתב האישום המתוקן לאישום קל יותר משמעותית נעשה בשל נסיבות ביצוע העבירה. הנאשם הוא זה שהודיע למשטרה, ולא ניתן למצוא תכחום או תכנון בהזעקת משטרה למקום ביצוע העבירה על ידי המבצע עצמו. זאת ועוד, לא ניתן למצוא סיכון רב בגרימת היזק באזור שאינו

איזור מגורים ובשעת לילה מאוחרת מאוד.

נגרמו נזקי פיח בלבד לדלת מכון הליווי מאחר והנאשם הזעיק את המשטרה בסמוך מאוד לאירוע. אין להתעלם גם מן העובדה כי מכון הליווי עצמו היה נעול ומסוגר ואין ספק כי הנאשם היה מודע לכך. גם תיקון כתב האישום ביחס לגורם המצית מעיד על כך שלא היה תכנון מוקדם.

13. הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול בעת ביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, באופן שקיימת קרבה לסייג לאחריות פלילית מסוג שכרות.

14. העבירות בהן הואשם הנאשם בסופו של דבר הן עבירות מסוג עוון ואילו היו מוגדרות כך מלכתחילה - לא היה כתב האישום מוגש לערכאה זו.

15. בגין עבירות דומות מוטלים על פי רוב עונשי מאסר על תנאי או עונשי מאסר בעבודות שירות, אשר יש בהם יחס ישר לעקרון ההלימה. עם זאת, אין להסיק מהסכמת הנאשם לענישה בדמות מאסר בפועל, אשר ניתנה בשל שיקול הנאשם את מעשיו, באשר לנסיבות הקונקרטיות של האירוע נשוא כתב האישום המתוקן.

16. לא בכדי לא התבקש פיצוי על ידי המתלונן, וזאת מאחר שלא נגרמה פגיעה משמעותית ואין חשש לסכסוך קודם, אין הכרות קודמת ואין חשש לחזרה על ביצוע עבירה שכזו על ידי הנאשם.

17. הנאשם בן 45, אב לארבעה ילדים, נשוי בשנית ונולד לו תינוק לפני ארבעה חודשים. מצבו הבריאותי והרגשי במעצר הינו קשה, מחמת החשש לפגיעה במשפחתו עקב מעצרו.

18. הנאשם הינו אדם עובד, אינו עבריין פעיל אשר ערך מפנה קיצוני בחייו בתשע השנים האחרונות, הודה בהזדמנות הראשונה והעבירות אליהן הפנתה ב"כ המאשימה הינן עבירות שהתיישנו.

19. אין מקום למצות עם הנאשם את הדין נוכח נסיבות ביצוע העבירות כפי שתוארו לעיל ויש להעמיד את עונשו על 6 חודשי מאסר בפועל, שהינו עונש חמור דיו בנסיבות העניין.

20. הפסיקה אליה הפנתה המאשימה אינה רלוונטית לנסיבות ביצוע העבירה במקרה הנדון, שכן היא מתייחסת לעבירות חמורות יותר מאלו שבהן הורשע הנאשם. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה שבה גם בעבירות דומות בנסיבות חמורות יותר, לנאשמים המנהלים אורח חיים עברייני - הוטלו על ידי הערכאות השונות עונשי מאסר בעבודות שירות ולא מאסר בפועל.

21. זכות המילה האחרונה ניתנה לנאשם, אשר חזר וציין כי הינו בן 45 התחתן בשנית לפני כשנה וחצי ויש לו תינוק בן 4 חודשים. הנאשם אמר כי הוא רוצה להיות עם אשתו ומשפחתו ולהמשיך לעבוד. הנאשם ציין את מצבו הכלכלי, כי אין לו כספים וכי בעת שהותו במעצר מנסה אביו, המתקיים מקצבת ביטוח לאומי, לסייע כלכלית לאשתו.

דין:

22. במסגרת תיקון 113 לחוק העונשין, שעניינו הבניית שיקול הדעת השיפוטי בענישה, נקבע בסעיף 40ב

העיקרון המנחה בענישה - הוא עקרון ההלימה, לפיו נדרש כי יתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

סעיף 40ג לחוק העונשין קובע כי מתחם העונש ההולם ייקבע תוך התחשבות "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

23. סעיף 40ט לחוק העונשין קובע רשימה של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אשר בהתקיימן, או בהתקיים חלק מהן, יש כדי להשפיע על קביעת חומרת מעשה העבירה ועל אשמו של הנאשם ובכך על קביעת מתחם העונש ההולם.

ברשימה זו נכללת הנסיבה של תכנון שקדם לביצוע העבירה, חלקו היחסי של הנאשם בביצוע העבירה, הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הנזק שנגרם, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעותו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע ממעשה העבירה ומידת השליטה שלו על מעשהו, והקרבה לסייג של אחריות פלילית.

24. סעיף 40יא לחוק העונשין מתייחס לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, אשר לפיהן ייקבע עונשו הספציפי של הנאשם, בתוך מתחם העונש ההולם. בין נסיבות אלו נמנות, בין היתר, הנסיבות של פגיעת העונש בנאשם, לרבות בשל גילו, פגיעת העונש בבני משפחתו של הנאשם, הנזקים שנגרמו לנאשם מביצוע העבירה ומהרשעתו, נטילת אחריות על ידי הנאשם על מעשיו וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב, שיתוף הפעולה עם רשויות אכיפת החוק, נסיבות חיים קשות של הנאשם שהיתה להן השפעה על ביצוע מעשה העבירה, כמו גם עברו הפלילי של הנאשם או העדר עבר פלילי.

25. חריגה ממתחם העונש ההולם - לקולא או לחומרא - אפשרית בנסיבות הקבועות בסעיף 40ד לחוק העונשין (לקולא) משיקולי שיקום, ובסעיף 40ה לחוק העונשין (לחומרא) משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

26. השלב הראשון במלאכתו של בית המשפט, על פי הוראות תיקון 113 לחוק העונשין, הוא בקביעה האם הרשעת הנאשם במספר עבירות מהווה אירוע אחד או מספר אירועים, אשר ביחס אליהם נדרשת קביעה של מתחם ענישה הולם לכל אירוע בנפרד. רק לאחר מכן יקבע בית המשפט את מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה כאמור לעיל, ובשלב האחרון יתייחס בית המשפט לנסיבות שאינן קשורות לעבירה ולנסיבות ביצועה, אלא לנסיבות האישיות של הנאשם.

27. במקרה הנדון, ברי כי מדובר באירוע אחד ואף המאשימה לא טענה אחרת. לפיכך, יש לראות בשתי העבירות שבכתב האישום המתוקן - הן עבירת ההיזק לרכוש במזיד והן עבירת האיומים כאירוע אחד, שכן הן קשורות בקשר הדוק ומהוות חלק ממסכת עבריינית אחת.

קביעת מתחם העונש ההולם:

28. הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע עבירה של היזק בזדון לרכוש לפי סעיף 452 לחוק העונשין הינו הערך של ההגנה זכות הקניין והשמירה על רכושו של אדם.

האיסור המוטל בהוראת סעיף 192 לחוק העונשין לאיים בפגיעה שלא כדין בגופו, בחירותו, בנכסיו, בשמו הטוב או בפרנסתו של המאויס או של אדם אחר נועד לשמור על הערך המוגן של זכות הציבור לביטחון, לשלוות נפש ולחירות פעולתו של הפרט.

נא ראו לעניין זה: רע"פ 2038/04 לם נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(4) 96;

ע"פ 103/88 ליכטמן נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(3) 373.

29. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי קיים מנעד רחב של עונשים שהוטלו על נאשמים במקרים דומים על ידי בתי המשפט השונים.

נא ראו:

ע"פ (מח' חי') 2350-02-13 פלוני נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו 7.11.13] - שם הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירות של איומים, היזק בזדון ותקיפה סתם כלפי אשתו וילדיו שהוא תחת השפעת אלכוהול. בית משפט השלום גזר עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשו הוקל על ידי בית המשפט המחוזי והוא נידון לשישה חודשי מאסר בפועל, לריצוי בדרך של עבודות שירות;

ת"פ (ירושלים) 39535-01-13 מדינת ישראל נ' פלוני [פורסם בנבו, 28.12.14] הרשעה בעבירת איומים והיזק לרכוש בזדון. על הנאשם הושת עונש של מאסר על תנאי לשלושה חודשים למשך 3 שנים וענישה נלווית.

ת"פ (מח' נצ') 1173/07 מדינת ישראל נ' לוי [פורסם בנבו 9.4.08], הרשעה בביצוע עבירות של איומים, היזק בזדון לרכוש, תקיפה סתם ועבירות נוספות. הנאשם זרק אבנים לעבר ביתו של המתלונן וגרם לנזק לרכוש ולפגיעה גופנית למתלונן ולבנו של המתלונן ואף איים עליהם. אף כי לנאשם עבר פלילי משמעותי הוא נידון למאסר בפועל לתקופה של 4.5 חודשים ולענישה נלווית.

ת"פ (עכו) 48823-02-13 מדינת ישראל נ' אבו דבוס [פורסם בנבו 30.5.13], הרשעה בעבירות של היזק לרכוש במזיד, איומים ותקיפה סתם. על הנאשם הושתו שישה חודשי מאסר בפועל והופעל מאסר מותנה.

בת"פ (פ"ת) 44254-01-11 מדינת ישראל נ' כהן [פורסם בנבו 19.6.11], הרשעה בעבירות של איומים, היזק לרכוש במזיד ועבירות נוספות, כאשר הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם נדון לשישה חודשי מאסר בפועל והפעלת מאסר מותנה.

ת"פ (ק"ג) 5747-09-13 מדינת ישראל נ' פירוז [פורסם בנבו 2.1.14], הרשעה בעבירות של איומים, היזק בזדון לרכוש ותקיפה. עבירת האיומים היתה כלפי שוטר. על הנאשם הושתו שלושה חודשי מאסר על תנאי לצד התחייבות.

30. במקרה הנדון, במסגרת בחינת נסיבות ביצוע העבירות של היזק בזדון לרכוש ואיומים, כאמור בסעיף 40ט לחוק העונשין, יש להתייחס לעובדה כי על פני הדברים נראה כי לא קדם לעבירות כל תכנון מוקדם. אמנם, עסקינן במקרהו של הנאשם בעבירת היזק בזדון לרכוש באמצעות גורם מצית, כאשר פוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם למכון הליווי הינו משמעותי, אך בפועל לא נגרם נזק כזה. כמו כן יש לקחת בחשבון את העובדה כי האירוע אירע בשעת לילה מאוחרת, כמו גם העובדה כי מכון הליווי היה סגור בעת ביצוע העבירה, האזור בו בוצעה העבירה אינו אזור מגורים והנאשם עצמו הוא שהזעיק את המשטרה. כמו כן, המתלונן לא מצא לנכון לדרוש פיצוי בגין הנזק שאירע. בנוסף, יש לתת את הדעת

לעובדה, שאינה שנויה במחלוקת, כי הנאשם היה תחת השפעת אלכוהול.

31. בנסיבות המקרה דנן, לאחר שעיינתי בפסיקה אליה הפנו אותי באי כוח שני הצדדים, בשים לב לחלקו של הנאשם בביצוע העבירות נשוא כתב האישום המתוקן, להיעדר התכנון המוקדם, לטיב העבירות, לאור מדיניות הענישה הנוהגת והיחס ההולם בינה לבין העבירות שבוצעו על ידי הנאשם, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם לעבירות נשוא כתב האישום המתוקן נע בין מאסר קצר שניתן לרצותו בעבודות שירות ועד מאסר בפועל של מספר חודשים וכן מאסר מותנה וקנס.

גזירת עונשו של הנאשם:

32. גזירת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש שנקבע, תעשה בהתחשב בנסיבות נוספות שאינן קשורות בביצוע העבירה, בהתאם להוראת סעיף 40א לחוק העונשין.
- בית המשפט ייקח בחשבון במסגרת שיקולי קביעת עונשו של הנאשם שבפניו גם את נסיבותיו האישיות של הנאשם.
33. לקחתי בחשבון את ההשפעה שכבר קיימת ושתהא על בני משפחתו של הנאשם, ובמיוחד על אשתו ובנו הפעוט, בשל העונש שיוטל עליו.
- לקחתי בחשבון לקולא את הודייתו של הנאשם ובשלב מוקדם יחסית, מתוך רצון לחסוך בזמן שיפוטי ונטילת אחריות על מעשיו והכרה כי עליו לשלם על טעותו.
- נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם לא עבר עבירה במשך תשע שנים, וכי נראה כי הכיוון אליו שם הנאשם פעמיו הוא כיוון של חזרה למוטב כשהוא שם בראש מעייניו את טובתו של התא המשפחתי החדש שהקים.

34. נתתי אף דעתי לעובדה כי הנאשם שוהה במעצר מאז יום 10.12.15 וכי ידוע כי תנאי המעצר קשים הם מתנאי מאסר.

35. מנגד, לא ניתן להתעלם מפוטנציאל המסוכנות שבעבירה העיקרית שעבר הנאשם, לשימוש בגורם מצית אשר בנקל יכול היה להוביל לתוצאה קשה שבעתיים תוך גרימת נזק משמעותי ביותר ולעובדה כי הנאשם אף איים על השוטרים אשר הוזעקו למקום על ידו.

סוף דבר:

36. בנסיבות עניינו של הנאשם, לאחר שנתתי דעתי למכלול הטענות שהעלו באי כוח הצדדים, ולאחר ששקלתי את השיקולים הן לקולא והן לחומרא, כמפורט לעיל, ולאחר שבחנתי את הסדר הטיעון בין הצדדים וטווח הענישה לו טען כל צד, אשר לא מצאתי כי יש מקום שלא לכבדו, החלטתי לפיכך להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בניכוי תקופת מעצרו מיום 10.12.15.

ב. 4 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים ממועד שחרורו מהכלא עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון לפי חוק העונשין, לרבות עבירת איומים, וירשע בגינה.

ג. קנס כספי בסך 4,000 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם על ידי הנאשם ב- 10 תשלומים חודשיים שווים ורצופים בסך של 400 ₪ כל אחד, החל ביום 1.6.16 ועד לתשלום מלוא הקנס. לא ישולמו שני תשלומים במועד, יעמוד כל סכום הקנס לתשלום מידי.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ' אדר א' תשע"ו, 29 פברואר 2016, בנוכחות ב"כ המאשימה עו"ד שגב אדלר, ב"כ הנאשם עו"ד שגיא מלח והנאשם בליווי שב"ס.